

lemmernes Antal, idet det for Fremtiden ikke maa overstige 132. Dette Forslag, siger det ærede Medlem, er saa forkert, men samtidig foreslaar han, at Antallet aldrig maa overstige 114. Det er ikke ganske konsekvent. Det ærede Medlem stiller Forslag om, at Tallet 114 skal blive staaende ogsaa for Fremtiden. Hvis man altsaa i Fremtiden ønsker 115, vil man være bunden af det ærede Medlems Grundlovsbestemmelse, forudsat at den bliver ført igennem. Samtidig med at det ærede Medlem staa paa dette Standpunkt, angriber han Flertallets Forslag, som gaar ud paa, at Tallet ikke skal gaa højere end til 132. En Kritik, der tager al Ting med saa smaat, som det ærede Medlem her er kommet ind paa, interesserer mig ikke saa stærkt, at jeg skulde rejse nogen synderlig Modkritik mod den.

Hvad det ærede Medlem (Ellingers) Ændringsforslag angaar, vil jeg sige, som jeg har sagt tidligere, at jeg kan ikke gaa ind paa det. Jeg skal slet ikke nævne de Grunde, jeg tidligere har nævnt; de staa i Rigsdagstidenden og ere det ærede Medlem bekendte. Offentligheden ere de heller ikke ubekendte. Men jeg synes, at selv set fra et konservativt Standpunkt maatte der være Betænkelighed ved at komme ind paa en Bestemmelse som denne. Fra konservativ Side har man altid holdt paa, at Folketing og Landsting vare tilsammen det danske Folks Repræsentation. Nu lægger det ærede Medlem saa stærk Vægt paa, at Folkets Repræsentation først bliver retfærdig, naar Folketinget bliver et Spejlbillede af det hele Land. Han holder saa stærkt paa dette om Folketinget som et Spejlbillede af det hele Land, at han ganske glemmer, at Landstinget ogsaa skulde være en lille Stump af Spejlet. Sagen er den, at hvis man vil have, at hele vor Repræsentation skal være et Spejlbillede af det hele Land, er det ikke nok, at man vilkaarligt ændrer det ene Ting og gør det til et Spejlbillede af hele Landet, naar ingen Lovgivning kan finde Sted, uden at begge Ting deltog i den. Det ærede Medlem maa derfor huske paa, at hele det Billede, han her opstiller, er og bliver forfejlet. Landstingets Stilling er efter vor Forfatning den, at Mindretallet er sikret i det. Som Modsætning hertil har man sat Folketinget som Flertallets Ting, og saa har man sagt — og det er egentlig Kernen i det hele: Disse to Modsætninger maa forhandle sig til Enighed. Det Ting, som er Flertallets Ting, Folketinget, kan, hvis man satte det

paa Spidsen — i Tanken kan man altid sætte en Ting paa Spidsen — i Virkeligheden være valgt af den Halvdel i hver Kreds, som kun er een større end den anden. I den Grad kan Folketinget blive Flertallets Ting. Landstinget er efter Forfatningen Mindretallets Ting. De to Ting, har man sagt, skulde forhandle sig tilrette om Sagerne. Om det kan lykkes, er det, vi prøve paa. At de have kunnet strides, har der været meget Bevis paa. Om vi kunne faa dem til at forhandle sammen, saaledes at vi kunne faa Fremskridt førte igennem her i Landet, det er det, vi prøve paa. Vi vide ikke, om det kan lykkes endnu, men man faar ikke den Repræsentation, Grundloven har sat, til at blive et virkeligt Spejlbillede af Folket ved vilkaarligt at indføre Forholdstalsvalg til Folketinget nu.

Jeg skal give et Eksempel, som jo ganske vist nok halter, for det gøre de fleste Eksempler, men dog har noget paa sig. De kommunale Forsamlinger ere jo Enkamre og ere lavede saaledes, at de ogsaa skulde være Spejlbilleder af Kommunerne. Jeg ynder nu ikke det Spejlbillede, de ere efter vor nuværende Lovgivning, jeg haaber, at den kommunale Lovgivning skal blive ændret saaledes, at Spejlbilledet bliver bedre, bliver sandere og sundere i det hele taget; men nu er det saaledes, at Mindretallene ere sikrede, de paa Landet, med en større Halvdel, de i Byerne med en mindre, men i alt Fald sikrede med en Halvdel, medens den anden Halvdel vælges af hele Vælgerkorpsen. Tror man nu, det bliver et bedre Spejlbillede, hvis vi indføre Forholdstalsvalg til den ene Halvdel, den som det hele Vælgerkorps vælger? Jeg tror, Spejlbilledet vilde blive endnu værre, endnu grellere og daarligere. Og det er dog noget lignende, det ærede Medlem er inde paa med sit Forslag.

Formanden: Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Konseilspræsident er nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Ja, det er jeg, hvis jeg blot maa fortsætte nogle faa Minutter. — Jeg tror ikke, at det ærede Medlem paa nogen som helst Maade gør nogen, heller ikke nogen konservativ, Interesse her i Landet en Tjeneste ved det Forslag, han her kommer med om Forholdstalsvalgs Indførelse. I alt Fald er det saa indgribende en Forandring i hele vor Forfatning, at jeg ikke